

Шарпа, Б. Фішера, К. Макконелла, С. Брю, Л. Дж. Гітмана, Дж. Блейка, Д. Кондуела, Л.З. Шнейдермана, М.І. Кутера та інших.

Методологія обліку інвестиційної діяльності базується на загально прийнятих у міжнародній практиці принципах бухгалтерського обліку базових концепціях, які кладуться в основу відображення в обліку та звітності господарської діяльності підприємства, його активів, доходів, витрат, фінансових результатів. Відомо, що облікові системи формувалися в різних країнах чи групах країн під впливом національних особливостей їхнього економічного і політичного розвитку. Історично формувались і принципи бухгалтерського обліку: автономності підприємства, безперервності діяльності, двосторонності, грошового вимірювання, собівартості, нарахування, реалізації, консерватизму (обачливості, обережності, матеріальності або суттєвості, відповідності, постійності, періодичності (або облікового періоду)

Інвестиційна діяльність як об'єкт обліку має свою специфіку. Національні стандарти, що розроблено стосовно обліку інвестиційних операцій, задовольняють потреби користувачів. Вони, зберігаючи концептуальні положення відповідних МСБО, конкретизують їх з урахуванням рівня економічного розвитку України та національних традицій. Інвестиції можуть обліковуватись як короткострокові, так і як довгострокові. У випадку короткострокових інвестицій їх поточна балансова вартість повинна співпадати або з ринковою вартістю, або з вартістю придбання в залежності від того, яка з них нижча. Довгострокові інвестиції повинні обліковуватись або по вартості придбання, або по вартості з урахуванням переоцінки, або по вартості придбання чи ринковій вартості, в залежності від того яка з них нижча.

Таким чином, треба зазначити, що вивчення особливостей ведення інвестиційної діяльності як об'єкта обліку є важливим в сучасних умовах господарської діяльності

Сало Х. О.,
студ. гр. ЕОАм-11,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Чубай В.М.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ОСОБЛИВОСТІ АУДИТУ ОПЕРАЦІЙ ПОВ'ЯЗАНИХ З МИТНИМ РЕЖИМОМ ПЕРЕРОБКИ НА МИТНІЙ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Операції пов'язані з митним режимом переробки набули значного поширення у вітчизняній економіці з початку 1990-х років. Операції пов'язані з митним режимом переробки є досить неоднозначними та мають багато особливостей, що ускладнює процес організації їх контролю. Саме тому питання аудиту таких операцій потребує додаткового наукового обґрунтування та удосконалення.

Переробка на митній території – це митний режим, відповідно до якого іноземні товари піддаються, у встановленому законодавством порядку, переробці без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, за умови подальшого реекспорту продуктів переробки [1].

Організація проведення аудиту операцій пов'язаних з митним режимом переробки зумовлена особливостями вітчизняного правого регулювання зовнішньоекономічної діяльності. До основних таких особливостей належать: жорстке регулювання валютних операцій державою, процес митного оформлення товарів, наявність особливої системи оподаткування зовнішньоекономічних операцій, наявність в обліку об'єктів, які відсутні в інших видах діяльності (курсова різниця, іноземна валюта, податкові векселі та

ін.) [2].

Основним завданням аудиту операцій пов'язаних з митним режимом переробки є перевірка законності ведення таких операцій, первинної документації, повноти зберігання майна, контроль за використанням давальницької сировини, оцінка стану аналітичного та синтетичного обліку, правильність визначення фінансових результатів від здійснення таких операцій відповідно до чинного законодавства та стандартів бухгалтерського обліку України.

Аудиторську перевірку операцій пов'язаних з митним режимом переробки доцільно здійснювати за такими етапами:

1. Аудит правових аспектів, організації та умов виконання операцій з переробки на митній території (доцільність, законність, обґрунтованість);
2. Аудит придбання та продажу іноземної валюти;
3. Аудит відображення у бухгалтерському та податковому обліку, податковій та фінансовій звітності операцій з пов'язаних з митним режимом переробки [3, с. 579].

На першому етапі перевірки аудитор слід встановити відповідність операцій пов'язаних з митним режимом переробки чинному законодавству України, а саме:

- чи передбачено установчими документами підприємства здійснення операцій з переробки на митній території;
- наявність та умови застосування валютного рахунку;
- повноту документального підтвердження здійснення операцій з переробки на митній території. Аудитор здійснює перевірку правильності оформлення та наявність первинних документів, а саме:

- митної документації (вантажно-митних декларацій на сировину в умовах митного режиму переробки і готову продукцію, довідок про сплату мита, податку на додану вартість);
- контракту на переробку;
- розрахункової документації (рахунки-фактури, векселі);
- технологічної схеми переробки;
- товарно-супровідної документації (сертифікати про якість товарів);
- транспортної, експедиторської і страхової документації (залізничні накладні, страхові поліси);
- документ контролю доставки вантажу (Carent-Tir) [3, с. 585].

Також на цьому етапі перевірки аудитор необхідно оцінити умови виконання операцій пов'язаних з митним режимом переробки на підприємстві-виконавці.

Особливу увагу аудитор має приділити вивченню та аналізу форм розрахунків з нерезидентами, що застосовуються на підприємстві та своєчасність виконання цих розрахунків. Ці питання є дуже важливими, тому що чинним законодавством України передбачена адміністративна, фінансова та кримінальна відповідальність за порушення його норм.

На другому етапі перевірки аудитор перевіряє відображення в бухгалтерському та податковому обліку операцій з придбання та продажу іноземної валюти, правильність застосування курсу та визначення курсових різниць та їх відображення в обліку.

Третій етап аудиту операцій з переробки на митній території слід розпочати з інвентаризації. Це дає можливість виявити можливі надлишки, нестачі чи інші відхилення у кількості та якості сировини. Аудитор має оцінити стан системи внутрішнього контролю за здійсненням операцій пов'язаних з митним режимом переробки.

Також слід перевірити порядок оформлення приймання сировини, її передачу у виробництво, організацію контролю за її зберіганням та раціональним витрачанням, дотримання норм отримання продукції та її передачі замовнику. За даними

бухгалтерського обліку аудитор встановлює чи не відображені операції як придбання та реалізація, з'ясовує правильність визначення питомої ваги вартості давальницької сировини у вартості готової продукції. Далі необхідно оцінити повноту та правильність відображення операцій пов'язаних з митним режимом переробки в облікових регістрах.

Якщо сплата послуг операцій пов'язаних з митним режимом переробки здійснюється сировиною чи готовою продукцією, то аудитор встановлює правильність визначення податкових зобов'язань та податкового кредиту при здійсненні товарообмінних (бартерних) операцій з нерезидентами.

Також слід перевірити дотримання підприємством податкового законодавства, правильність нарахування, вчасність сплати податків і митних платежів.

На завершення аудитор має перевірити правильність визначення фінансового результату операцій пов'язаних з митним режимом переробки, оскільки він впливає на показники фінансової звітності підприємства.

Отже, при здійсненні операцій пов'язаних з митним режимом переробки на митній території України існують особливості (розбіжності у регулюванні цих операцій чинним законодавством України та законодавчо-нормативними актами країн підприємств-контрагентів, відмінності у їх відображенні у бухгалтерському та податковому обліку, згідно стандартів України та міжнародних стандартів обліку тощо), які необхідно враховувати при організації та проведенні аудиту. Необхідною умовою підвищення ефективності здійснення та контролю операцій з використанням переробних схем є удосконалення системного механізму державного контролю.

Література:

1. *Митний кодекс України: Кодекс України від 07.06.2012 № 4915-VI;*
2. *Назарова Г. Б. Методичні аспекти аудиту зовнішньоекономічної діяльності підприємств / Г. Б. Назарова // Наукові праці КНТУ. Економічні науки. – 2010. – Вип.17.;*
3. *Бутинець Ф.Ф. Аудит: підручник [для студентів спеціальності «Облік і аудит» вищих навчальних закладів] / Ф. Ф. Бутинець. – [2-е вид., переробл. та доп.]. – Житомир: ПП «Рута», 2002. – 672 с.*

Сітко Н.А.,
ст. гр. ОА-42,
Національний університет «Львівська Політехніка».
Науковий керівник — Патрікі Н. П.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ФОРМУВАННЯ ДОХОДІВ НЕПРИБУТКОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ (НА ПРИКЛАДІ ОБ'ЄДНАННЯ СПІВВЛАСНИКІВ БАГАТОКВАРТИРНОГО БУДИНКУ)

Однією із структурних одиниць житлово-комунального господарства є об'єднання співвласників багатоквартирного будинку. Дане об'єднання є досить молодим явищем на території України і потребує детального вивчення та удосконалення.

Об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, або ОСББ — це неприбуткова юридична особа, створена власниками житлових та нежитлових приміщень для спільного користування, утримання та управління своїм будинком та прибудинковою територією, а також для юридичного оформлення їхніх майнових прав на будинки та прибудинкову територію.